

Andre minner frem fra glemselen

Innholdsfortegnelse

Babyen og madrassen som luktet mugg.....	1
Grytepolitiet	1
Hovedstadens utkant, 12. september 2006.....	2
Fru Fehns solide tørkestativ	2
Rødmer av Jomfruburet og takstein i huet	2

Babyen og madrassen som luktet mugg.

Da jeg leste innleggene dine, Per, kom jeg også til å tenke på noen minner; og de er også fra 1969. Det var vårt aller første møte med Ravnøy og vi var blitt tildelt Stavangerfjord Nord. (Noen av den yngre garde vet kanskje ikke at den hytta var 2-delt den gangen.) Vi kom i øsende regnvær, hytta var rå, veden likeså, men etter en del forsøk fikk vi fyr på peisen. Røyken lå sur og tung i stua.

Sønnen vår, Guy, på 6 mdr var overtrøtt og skrek som besatt. Både han og madrassen luktet mugg, men etter mye om og men fikk vi roet han slik at han endelig sovnet.

Kona og jeg så på hverandre, sukket og sa vel noe sånn som at: "Er dette det berømte paradiset, Ravnøy?!"

Vi ble enige om å få oss litt søvn vi også og vente til neste dag med å bestemme oss for om vi rett og slett skulle reise hjem igjen.

Neste morgen skinte solen fra en skyfri himmel, hvilket den gjorde hele perioden (Gjorde den ikke alltid det før da?) Guy ble plassert i lekegrind ute på fjellet, sengetøyet ble luftet og det ble begynnelsen på den første av våre mange sommere på Ravnøy.

Grytepolitiet

Siden jeg er i gang kan jeg jo ta med en episode fra avreisen samme år. Det ble gitt myndig beskjed om at det skulle være rent når vi dro og spesielt grytene skulle skrubbes!

Den jobben tok jeg og mente jeg hadde gjort en fremragende jobb da jeg etter sikkert en times skrubbing skuet mitt verk.

Så kom kontrollen!!! Attest: Ikke godkjent!

Grytepolitiet, fru Fehn, var slett ikke fornøyd. Mildt, men bestemt, tok hun meg i skrubbeskole og viste meg hvordan det skulle gjøres.

Joda, visst ble de blankere og jeg tror faktisk jeg tok med litt av den lærdommen.

Gryteskrubbing er min jobb fortsatt.

Med hilsen

Thomas Huste - 22. august 2008

Hovedstadens utkant, 12. september 2006

Jeg føler meg så ensom, poff. Ingen andre enn jeg husker noe som helst fra Ravnøy, ja bortsett fra Ragnar da. Men, for å provosere alle glade Ravnøygjester vil jeg servere et minne til fra fortiden:

Fru Fehns solide tørkestativ

Det var på slutten av de glade 60-åra, og vi hadde vært på biltur til Polet i Sandefjord, og parkerte som vanlig i hagen til fru Fehn, der hun hadde tørkestativ av solide jernrør med enda mer solid stålwire som klessnor. Den var i passe høyde cirka 27,5 cm over biltaket.

På taket av bobla hadde vi takgrind, og på den igjen sportsvogna til Tone. Rasle rasle sa det over huet vårt da vi hørte takgrinn med vogn ble dradd bakover og havnet på bakre støtfanger.

Over på øya igjen var det bare å stå rett for fru Fehn og berette om sin lille tabbe. Hun tok det med stor fatning, og svarte bare "ja slik er det når en er forsiktig.... i grunnen".

Jeg har alltid fundert på hva hun mente med de 2 siste ord. Kan noen hjelpe?

Per Nygård
som fortsatt husker det i september 2006

Rødmer av Jomfruburet og takstein i huet ...

Jeg klarer jo aldri å holde kjeft. Jeg har så mange rike minner fra Ravnøy siden jeg var der første gang i 1969, men jeg synes nesten følgende tar prisen:

" År: Tidlig på 70 tallet, kanskje 1972.

Det var en herre med navn Nilsen, vistnok en styrmann, som bodde i Jomfruburet med sin familie, og jeg med min familie bodde i Jubileumshytta, trur eg. Ihvertfall var svigerfar på besøk, han var en glad herre som kom spesielt godt overens med Nilsen i Jomfruburet. Ifølge svigerfar: "Kona mi rødmer hver gang hu går inn døra i Jomfruburet", sa Nilsen.

Dagen etter var det dagnad, det skulle skiftes takstein på Solstua. Den gamle takstein ned først på forholdsvis betryggende måte, men, småunger løp omkring, og det virket litt utrygt likevel. Da sa Nilsen "nå må dere passe dere, unger, for om dere får en takstein i huet, så må dere også begynne i Amerikalinjen".

Foto fra denne hendelse har jeg desverre ikke.

Vennlig hilsen
Per Nygård (5.mars 2003)